

диль дълго време, додето изходилъ цѣлото царство и видѣлъ съ радостъ последицитѣ отъ своята работа. Отъ вси страни се въззелъ пакъ шумень говоръ, понѣкога и веселъ смѣхъ, или пѣкъ нѣкоя радостна пѣсенчица долитала до ушитѣ му. Хората пакъ станали доволни и щастливи.

И тръгналъ Палечко да дири Дабрана-Тополана. Намѣрилъ го, че лежи въ гората, цѣлъ обрасълъ съ мжхъ като могила. Палечко го събудилъ съ мжка и му разказалъ, какво направилъ.

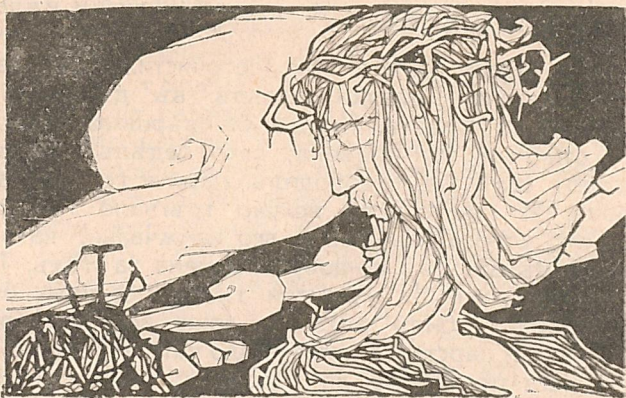
Великанътъ го изслушалъ и на край отсѣкълъ :

— Добре, прилѣгаме си и двамата. Ще помагаме на угнетенитѣ и на страдащитѣ. Станалъ, турналъ Палечко на копчето си и тръгнали пакъ по свѣта.

Отъ тогава тѣ все заедно пжтуватъ. И като намѣрятъ нѣкжде зли хора, които сѣятъ само нещастия и скърби, не му мислятъ много-много : великанътъ ги наказва. А дето трѣбва, тамъ Палечко предизвиква смѣхъ и веселие.

Затова, когато е зле на хората, често каватъ : ще дойде Добранъ-Тополанъ съ малкия си побратимъ и на земята пакъ ще настанатъ прежнитѣ благи дни.

Превелъ отъ чешки : *С. Чилингировъ*

Поздравляваме малкитѣ си четци съ
Христосъ възкресе!

Редактори : Професоръ Баджовъ, Д. Чолаковъ и Хр. Спасовски.

АДРЕСЪ : Редакция « Детски Свѣтъ » — София, ул. Гурко № 58.